

“Ωρα Ἑκτη. Ἰδιόμελον Α΄, ἦχος πλ. δ΄. Ἀ Νῆ.

Τα δε ε λε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι x x δαι αι αι οις Ἀ

λα ο ο ο ο ο ος μx τι ε ποι οι σα α α σοι οι η τι ι

σοι οι πα α ρη νω χλη σα τxς τυ φλx xς σx ε φω τι ι σα τxς λε

πρxς σx ε κα θα ρι ι σα Ἀ αν δρα α ο ον τα ε πι χλι ι ι ι νη ης

η νωρ θω σα α α α μην λα ο ο ο ο ος μx τι ε ποι

οι σα α α σοι οι και τι ι μοι οι α αν τα πε δω xας αν τι τx μα α αν

να χο ο λην αν τι τx x υ υ υ δα τος ο ο ο ο ξος αν τι

τx α γα α πα α αν με Ἀ ζαυ ρω με προ ση λω ω ω σα α α α

τε Ἀ x xε τι xς ε ε ε γω λοι πον κα λε σω μx x x x

τα ε ε ε θνη η κα χει να με δο ξα σx x σι συν τω Πα τρι

και το Πνευ μα α τι κα γω αυ τοις δω ρη σο ο μαι Ἀ ζω ην

την αι ω ω ω νι ι ι ι ον Ἀ